SUBMITTED BY
kurtmühlematter

ON
23.04.2013

★ ★ ★ ★ ★
Keine Stimmen

Ģimenes jauniešu pulciņš

F. draudze jau sen regulāri rīko interesantas tikšanās jauniešu un pusaudžu ģimenes locekļiem. Aicināti ir vienkārši visi – „ģimene“ tiek uztverta ne tik daudz ģenētiskā, cik drīzāk „garīgā” nozīmē.

Ikviens ir aicināts kļūt par daļu no „Dieva ģimenes“. Šeit labi jūtas gan vientuļie cilvēki, gan vecmāmiņas, gan kaimiņu bērni, gan vientuļās mātes... Tikšanās organizē ģimenes vai nelielas draudzes komandas. Galvenā uzmanība tiek pievērsta nevis perfektai organizācijai vai izsmalcinātai programmai, bet gan kopībai, spēlēm, jautrībai, sarunām, spontanitātei, savstarpējai kalpošanai, iedrošināšanai un pieredzes apmaiņai.

Negadījums – autostāvvietas lamatas

Marks (vārds mainīts), 16 gadus vecs, līdz nesenai pagātnei pilnīgi neuzkrītošs. Talantīgs futbolists, viduvējs komercskolas skolnieks, bijušais skautu dalībnieks... šis tēls izplīst kā ziepju burbulis, saņemot negaidītu zvanu no policijas: „Jūsu dēls jau otro reizi ir pieķerts ar nozagtu mopēdu!” Šī briesmīgā ziņa kā zibens spēriens apstulbina mātes balsi. Tas taču nevar būt taisnība! – Protams, Marks pēdējās nedēļās radīja arvien lielākas nepatikšanas. Atzīmes pasliktinājās. Un tad vēl bija tie dīvainie tipi, kas par viņu interesējās. Kopā ar viņiem viņš brauca ar skeitbordu vai stundām ilgi slinkojās parkā. Uz draudzes nodarbībām viņš jau sen vairs nevēlējās iet. – „Es tūlīt dodos uz policijas iecirkni un viņu paņemšu!“ – atbildēja apmulsusī māte. Taču, pirms viņa dodas ceļā, viņa piezvana Jirgenam (vārds mainīts). Jirgens nav tikai jauniešu grupas vadītājs. Viņš ir daudz vairāk: jaunieši viņam joprojām uzticas. Viņam viņi sūta īsziņas. Viņi vēršas pie viņa, ja nonāk nepatikšanās. Tieši viņš ir tas, kurš viņus uzņem un pieņem tādiem, kādi viņi ir. Tieši viņš ir tas, kurš dodas tur, kur viņi uzturas: dūmu pilnos bāros, futbola laukumā, skolā vai pat policijā! Daudzi pusaudži jau ir pavadījuši pie viņa nedēļas nogali un varējuši izrunāt savu neapmierinātību. Tieši viņš ir tas, kurš starp pusaudžiem un vecākiem veic starpnieka lomu. Ne kā „vadītājs“ – *to, ko viņš dara, viņš dara no patiesas mīlestības pret viņiem*. Vienīgais nosacījums: pusaudžiem ir jāvēlas šīs attiecības ar viņu. Jirgens vēlas palīdzēt viņiem izteikt savas sāpes, vilšanos, problēmas utt., nevis vienkārši tās apspiest vai izlādēt. Laiks, ko viņš velta pusaudžu tikšanās reizēm, ir niecīgs salīdzinājumā ar šo individuālo atbalstu. Jirgens nav iesācējs pusaudžu vadītājs. Drīz viņam apritēs 40 gadi, un viņš var lepoties ar daudzām pieredzēm. Vecāki novērtē viņa kompetento gatavību palīdzēt tikpat ļoti kā paši jaunieši. Viņš pat izveidoja „māmiņu kafijas tikšanos”, uz kuru regulāri uzaicina skartās mātes. Tur var apspriest dažādus jautājumus un raizes, kā arī smelties iedrošinājumu.

Man Jirgens ir retais piemērs tam, kā jauniešu darbs nepaliek tikai programmu rāmjos. Viņa darbu vidusmēra jaunais vadītājs diez vai spētu veikt. Un tomēr tas kļūst arvien nepieciešamāks – *patiesi,*

tas kļūst par neaizstājamu sastāvdaļu mūsu jaunatnes darbā. Vairāk nekā jebkad agrāk mums vajadzīgi nevis programmas, bet gan ielu darbinieki, mediatori (starpnieki, piemēram, starp vecākiem un bērniem) un patvēruma vietas mūsu bērniem. Vairāk nekā jebkad agrāk mums ir jāiegremdējas mūsu jauniešu un pusaudžu kontekstā, lai viņiem palīdzētu. Mums ir jāuzsāk dialogs ar viņu vecākiem, skolotājiem, draugiem... Ir skaidrs, ka šāds visaptverošs uzdevums vadītāju komandai parasti ir pārāk liels slogs. Pat Jirgens būtu pārslodzēts, ja viņš neuzturētu dažādas attiecības ar specializētajām iestādēm. Turpinājumā es vēlētos parādīt vienu no jauniešu grupas darba paplašināšanas veidiem, kas daļēji atbilst iepriekš minētajai vajadzībai: ***ģimenes jauniešu grupa***.

Iesaistīt visas ģimenes Dieva valstībā

Jau ilgu laiku F. draudze regulāri rīko interesantas tikšanās jauniešu un pusaudžu ģimenes locekļiem. Aicināti ir vienkārši visi – „ģimene" tiek uztverta ne tik daudz ģenētiskā, cik drīzāk „garīgā" nozīmē. Ikviens ir aicināts būt daļa no „Dieva ģimenes". Šeit labi jūtas gan vientuļie cilvēki, gan vecmāmiņas, gan kaimiņu bērni, gan vientuļās mātes... Tikšanās organizē ģimenes vai nelielas draudzes komandas. Galvenā uzmanība tiek pievērsta nevis perfektai organizācijai vai izsmalcinātai programmai, bet gan kopībai, spēlēm, jautrībai, sarunām, spontānībai, savstarpējai kalpošanai, iedrošināšanai un pieredzes apmaiņai.

Interesanti, ka pēdējos gados rietumu valstīs atkal ir pieaudzis vēlme pēc pilnvērtīgas ģimenes. Ģimenēm paredzētie pasākumi kļūst arvien populārāki. Jēzus draudzei ir no jauna jāreaģē uz šo pieprasījumu. Pārāk ilgi tā ir devusi vietu individualisma laikmeta garam. Pārāk ilgi tā ir vienpusēji veicinājusi vecuma grupu sadalījumu un šeit un tur negribot arī vājinājusi ģimeni. Pārāk lielā mērā vecāku atbildība tika deleģēta draudzei.

Es stingri ticu Dieva svētībai, ja sāksim strādāt ģimenes orientētāk. Mūsu draudzei, proti, mūsu kopienai, vajadzētu būt absolūti pievilcīgai ģimenēm. Kā tas konkrēti var izskatīties, Svētajam Garam ir mums no jauna jāatklāj. Mums trūkst gudrības un paraugu. Prakses daļā es izklāstu dažas šķietami absurdas idejas, aicinot tās nevis kritizēt, bet gan sēt.

Man šķiet, ka šeit izšķirošu lomu spēlē uz ģimeni orientēta jauniešu grupa – tā veido dabisku tiltu no ģimenes uz draudzi. Esmu stingri pārliecināts, ka draudze iegūtu ārkārtīgi daudz, ja tā savā iekšienē vairāk dzīvotu kā***„lielā ģimene***". Ar to es vēlos norādīt, ka man nav svarīga tikai atsevišķu ģimeņu labklājība – es apzinos, ka ģimenes veido tikai daļu no kopuma. Galvenais ir***„ģimenes domāšana"*** draudzē. Šai ģimenei pieder visi tās locekļi!

- Kur tiek izmantotas ģimenes iespējas?
- Kādā veidā draudzes programma ņem vērā ģimenes intereses?
- Kā draudze praktiski atbalsta ģimeni?
- Kur draudze vājina vai pat apgrūtina ģimenes dzīvi? Kur tā šķir ģimenes locekļus?
- Kāda nozīme ir lūgšanai par svētām ģimenēm?
- Kā mēs pārvaram ģimenei naidīgās vides sekas (vienvecāku ģimenes, šķiršanās, ...)?
- Kur un kā rodas spriedze starp ģimenēm vai starp ģimenēm un atsevišķām personām?
- Kāpēc mēs kristām bērnus tikai tad, kad viņi jau ir pusaudži, vai aicinām viņus uz Svēto Vakarēdienu tikai pēc tā saucamajām mācībām?
- Kur ģimenes jautājumi tiek apspriesti ģimenes lokā?

Spēcīgi attīstīta ģimenes apziņa ir kaut kas, ko Bībele sauc par Kunga ģimenes pazīmi. Ja kāda ķermeņa daļa tiek ievainota vai kaut kas to ietekmē, tas ietekmē visu ķermeni. Tāpēc „slimnieku apmeklēšana" un palīdzība trūcīgajiem ir jāinterpretē ļoti plaši – un mums vajadzētu zināt, kad kādam vajadzīgs šķīvis zupas, krūze apelsīnu sulas vai draugs, kurš aiziet pēc zālēm vai paliek pie mazuļa, kamēr tēvs apmeklē māti slimnīcā. Kunga plašajai ģimenei jārūpējas viena par otru un jāizjūt otra sāpīgās vietas. Tas ir „nesiet viens otra nastu" jēga un draudzes ģimenes „kopības" jēga.

(Edith Schaeffer, „Ģimene kā dzīves telpa", 89. lpp.)

Atsauce

- **Titullapa attēls:** Kurt Mühlematter, „ www.juropa.net“
- **Saturs:** iedvesmots no Edith Schaeffer grāmatas *„Lebensraum Familie*”

Weitere Informationen

Tags
Ģimene

Dalībnieku skaits
Dati nav pieejami.

Bībele
Šī informācija nav pieejama.

Ilgums
Dati nav pieejami.

Materiāls
Daudz darba

Failu lejupielāde
Failu lejupielādes nav

KI Generierter Inhalt
Saturs
Tags
Dalībnieku skaits
Bībele
Ilgums
Materiāls

© YoungstarsWiki | https://youngstarswiki.org/lv/wiki/art/gimenes-jauniesu-pulcins